

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 31Ek/589/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120268701
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Bomborová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2021:6120268701.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: ANDREA SHOP, s.r.o., so sídlom Galantská cesta 5855/22, 929 01 Dunajská Streda, IČO: 36277151, zast. RUŽIČKA AND PARTNERS s. r. o., so sídlom Vysoká 2/B, 811 06 Bratislava-Staré Mesto, IČO: 36863360, proti povinnému: S. Y., nar: XX.X.XXXX, trvale bytom XXX, XXX XX T., o vymoženie 6430,83 EUR s príslušenstvom, o návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie, o sťažnosti oprávneného voči uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica vydaného vyšším súdnym úradníkom, sp. zn. 31Ek/589/2020 zo dňa 07.04.2020, takto

rozhodol:

Súd uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 31Ek/589/2020 zo dňa 07.04.2020 v celom rozsahu z r u š u j e .

odôvodnenie:

1/ Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 24.03.2020 domáhal od povinného vymoženiu 6430,83 EUR s prísl. na základe exekučného titulu - uznesenia Okresného súdu Dunajská Streda č.k. 12Cpr/2/2014 - 476, zo dňa 31.12.2019, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 13.1.2020.

2/ Vyšší súdny úradník vydal dňa 07.04.2020 rozhodnutie, ktorým návrh na vykonanie exekúcie zamietol, a to z dôvodu konkurzu vyhláseného na jeho majetok. Lustráciou v súdnych registroch zistil, že uznesením Okresného súdu Trnava, sp. zn. 26OdK/270/2019 (pozn. sudcu správne má byť 36OdK/270/2019) zverejnené v Obchodnom vestníku č. 160/2019 dňa 20.08.2019, bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka: Andrej Hetteš, narodený 31.01.1976, trvale bytom 925 92 Kajal 318, ktorému bol ustanovený správca JUDr. Hana Sopko, LL.M., so sídlom kancelárie Paulínska 24, 917 01 Trnava, IČO: 42 359 023. V uvedenom uznesení súd zároveň rozhodol o oddĺžení povinného a vyzval veriteľov na prihlásenie pohľadávok v lehote 45 dní od vyhlásenia konkurzu. Účinky vyhlásenia konkurzu nastali odo dňa nasledujúceho po dni zverejnenia tohto uznesenia v Obchodnom vestníku, t. z. 21.08.2019. Jedným z účinkov vyhlásenia konkurzu na majetok dlžníka, ktorý predpokladá ustanovenie § 167f zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len „ZoKR“), je zákaz začatia a vedenia exekučného konania a obdobného vykonávacieho konania (daňové exekučné konanie), a povinnosť rozhodnúť o zastavení konania, v ktorom sa vymáha pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená len v konkurze alebo sa považuje za nevymáhateľnú.

3/ Podľa ustanovenia § 166c ods. 1 písm. f) ZoKR za nedotknutú pohľadávku považuje aj pracovnoprávne pohľadávky voči dlžníkovi, pričom nepojednáva aj o príslušenstve tejto pohľadávky. Tam kde to zákon nevylučuje, veriteľ nedotknutej pohľadávky má právo aj na príslušenstvo bez akýchkoľvek obmedzení (porovnaj znenie ust. § 166c ods. 1 písm. d) a e) ZoKR). Z uspokojenia je úplne vylúčené príslušenstvo pohľadávky, na ktoré vzniklo právo v mesiaci, keď bol vyhlásený konkurz alebo bolo rozhodnuté o poskytnutí ochrany pred veriteľmi a po tomto období („nové príslušenstvo“). Medzi príslušenstvo pohľadávky patria podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka aj trovy konania. Pohľadávka vzniknutá z titulu náhrady trov konania totiž vo svojej podstate predstavuje pohľadávku

„sui generis“ oproti pohľadávkam vzniknutým napr. z titulu existencie konkrétneho záväzkovoprávneho vzťahu alebo zodpovednostného vzťahu, kedy v týchto prípadoch momentom splnenia konkrétnych záväzkovoprávnych podmienok resp. konkrétnych predpokladov zodpovednosti možno hovoriť o existencii tzv. „dospelej“ či splatnej pohľadávky, teda žalovateľnej pohľadávky. V prípade pohľadávky vzniknutej z titulu náhrady trov konania však takýto „medzistupeň vývoja“ pohľadávky, t. j. vo forme existencie „dospelej“ či splatnej, resp. vymáhateľnej pohľadávky neexistuje. Preto do doby, pokiaľ nebolo o náhrade trov konania právoplatne rozhodnuté, nemožno hovoriť o existencii pohľadávky z titulu náhrady trov konania, a to ani v prípade, ak v spore už došlo k právoplatnému meritórnemu rozhodnutiu (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. marca 2019, sp. zn. 5 Cdo 109/2018). Exekučné konanie bolo vedené na podklade exekučného titulu, ktorým je uznesenie Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 12Cpr/2/2014 - 476, zo dňa 31.12.2019, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 13.1.2020, pričom priznáva nárok na príslušenstvo pohľadávky - nárok na náhradu trov konania.

4/ Z uvedených skutočností vyšší súdny úradník ustálil, že vymáhaná pohľadávka vznikla po rozhodujúcom dni (po 21.08.2019), a v zmysle §166b ods. 1 písm. b) ZoKR sa považuje za vylúčenú z uspokojenia, pričom ako bolo uvedené vyššie nemožno v danom prípade aplikovať ust. § 166c ods. 1 písm. f) ZoKR. Pretože pri rozhodovaní o návrhu na vykonanie exekúcie neboli splnené podmienky, aby súd udelil poverenie na vykonanie exekúcie, z dôvodu vyhlásenia konkurzu, po začatí ktorého nie je možné v zmysle ustanovenia § 167f ZoKR na majetok patriaci dlžníkovi začať ani viesť exekučné konanie a už začaté konanie by muselo byť zastavené. Preto v súlade s ustanovením § 53 ods. 3 písm. b) Exekučného poriadku, návrh oprávneného na vykonanie exekúcie zamietol. Keďže k zamietnutiu návrhu na vykonanie exekúcie došlo v čase pred vydaním poverenia na vykonanie exekúcie, keď iba oprávnený je účastníkom exekučného konania, a konanie trpí vadou, pre ktorú súd poverenie na vykonanie exekúcie nevydal, vyšší súdny úradník o nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že oprávnenému nárok na náhradu trov exekučného konania nepriznal.

5/ Proti rozhodnutiu bola v zákonom stanovenej lehote podaná sťažnosť oprávneného, v ktorej uviedol, že nebol daný dôvod na zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie, t. j. exekučný súd mal vydať upovedomenie o vydaní poverenia na vykonanie exekúcie. Oprávnený sa na vecne a miestne príslušnom súde žalobou zo dňa 07.04.2014 domáhal v pôvodnom (nachádzacom) civilnom sporovom konaní voči povinnému nároku na zaplatenie sumy 22.696,50 EUR spolu s príslušenstvom z titulu náhrady spôsobenej škody, ktoré vznikli v spore medzi oprávneným a povinným v dôsledku pracovnoprávnych nárokov oprávneného voči povinnému (ďalej ako „žaloba“). Okresný súd Dunajská Streda ako súd prvej inštancie v sporovom konaní vedenom pod sp. zn. 12Cpr/2/2014 rozhodol dňa 09.01.2017 tak, že prvým výrokom zaviazal povinného (žalovaného) k povinnosti (z titulu zodpovednosti povinného ako zamestnanca za schodok na zverených hodnotách v dôsledku úmyselného konania povinného ako zamestnanca) zaplatiť oprávnenému (žalobcovi) istinu vo výške 22.696,50 EUR spolu s 5,25% úrokom z omeškania ročne z istiny od 22.04.2014 do zaplatenia, a to všetko do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň súd prvej inštancie v dôsledku plného úspechu oprávneného v civilnom spore voči povinnému v druhom výroku rozhodol tak, že priznal oprávnenému (žalobcovi) voči povinnému (žalovanému) nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v plnej výške, t. j. v rozsahu 100%. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd v konaní vedenom pod sp. zn. 26CoPr/6/2017 rozhodol dňa 30.01.2018 tak, že v časti prvého výroku potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu a druhým výrokom priznal oprávnenému (žalobcovi) voči povinnému (žalovanému) nárok na náhradu 100% trov odvolacieho konania, nakoľko oprávnený mal plný úspech aj v odvolacom konaní. Rozhodnutie Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 09.01.2017, sp. zn. 12Cpr/2/2014 (ďalej ako „rozhodnutie súdu prvej inštancie“) nadobudlo právoplatnosť dňa 08.03.2018 a vykonateľnosť dňa 24.03.2018, spolu (v spojení) s Rozhodnutím Krajského súdu v Trnave zo dňa 30.01.2018, sp. zn. 26CoPr/6/2017 (ďalej ako „rozhodnutie odvolacieho súdu“). Vyšší súdny úradník vydal následne dňa 31.12.2019 rozhodnutie o trovách, ktoré oprávnenému priznal celkovo vo výške 6.430,83 EUR. Predmetné uznesenie o výške trov konania nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 13.01.2020.

6/ Oprávnený dňa 26.09.2018 podal na kauzálne príslušný exekučný súd návrh na vykonanie exekúcie voči povinnému v časti judikovanej pohľadávky titulom náhrady škody vo výške 22.491,30 EUR spolu s príslušenstvom (v časti úrokov z omeškania, trov exekučného konania a trov právneho zastúpenia v exekučnom konaní). Po vydaní upovedomenia o vydaní poverenia na vykonanie exekúcie exekučným súdom a upovedomenia o začatí exekúcie súdneho exekútora prebiehala exekúcia voči povinnému. Následne došlo zo strany súdneho exekútora dňom 21.08.2019 k zastaveniu exekúcie

voči povinnému (v časti podaného návrhu) z dôvodu, že Okresný súd Trnava uznesením zo dňa 13.08.2019, sp. zn. 36OdK/270/2019 rozhodol o oddĺžení povinného a vyhlásil na majetok povinného konkurz. Na základe oprávneným podaných námietok voči upovedomeniu o zastavení exekúcie, exekučný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 5Ek/1343/2018 upovedomenie o zastavení exekúcie svojím rozhodnutím zo dňa 23.09.2019 zrušil. Z odôvodnenia exekučného titulu jednoznačne vyplýva, že pohľadávka, ktorá je predmetom exekučného konania vznikla titulom náhrady škody, ktorú oprávnenému (zamestnávateľovi) spôsobil svojím konaním povinný ako zamestnanec. Nakoľko vymáhaný nárok vznikol z pracovnoprávneho vzťahu medzi oprávneným a povinným, považuje sa takáto pohľadávka za nedotknutú v zmysle ustanovenia § 166c ods. 1 písm. f) ZoKR, a preto rozhodnutie o oddĺžení povinného nemá vplyv na exekučné konanie a samotné vedenie exekúcie. Nakoľko dňom 15.10.2019 došlo k nadobudnutiu právoplatnosti rozhodnutia exekučného súdu, ktorým bolo zrušené rozhodnutie súdneho exekútora o zastavení exekúcie voči povinnému v časti vymáhaného nároku, exekúcia vedená pod sp. zn. 343EX 432/18 voči povinnému v rozsahu priznanej istiny a časti príslušenstva k istine (úrokov z omeškania) prebieha u súdneho exekútora Mgr. Dušana Čerešňu aj naďalej z dôvodu, že táto exekúcia resp. judikovaná pohľadávka oprávneného voči povinnému ako celok) nie je oddĺžením povinného dotknutá.

7/ Účinky vyhlásenia konkurzu na majetok povinného nastali odo dňa nasledujúceho po dni zverejnenia uznesenia Okresného súdu Trnava, sp. zn. 36OdK/270/2019 zo dňa 13.08.2019 v Obchodnom vestníku, t. j. 21.08.2019, ktorý sa považuje za rozhodujúci deň. Avšak, nárok oprávneného na trovy konania (ktorý je predmetom návrhu na vykonanie exekúcie) vznikol už právoplatným rozhodnutím súdu prvej inštancie v spojení s potvrdzujúcim rozhodnutím odvolacieho súdu, teda dňom 08.03.2018, kedy bol oprávnenému právoplatne priznaný nárok na trovy konania súdu prvej a druhej inštancie v plnom rozsahu, t. j. v rozsahu 100%. Z uvedeného je zrejmé, že nárok oprávneného na trovy konania, ktorý je predmetom návrhu na vykonanie exekúcie nie je „novým nárokom / príslušenstvom“, ktoré by boli vznikli po rozhodujúcom dni (tzn. po 21.08.2019), teda na ktoré by bolo vzniklo právo oprávneného až v čase, keď bol (i) vyhlásený konkurz na majetok povinného alebo bolo (ii) rozhodnuté o poskytnutí ochrany povinnému pred veriteľmi, resp. (iii) po tomto období. Práve naopak, oprávnenému vznikol nárok na náhradu trov konania právoplatným rozhodnutím súdu prvej inštancie a rozhodnutím odvolacieho súdu, ktorým sa civilné sporové konanie právoplatne skončilo (t. j. dňom 08.03.2018). Závery vyššieho súdneho úradníka o tzv. „novom nároku“ uvádzané v napadnutom uznesení sú teda v príkrom rozpore s právnymi predpismi. Titulom, ktorý priznáva nárok oprávnenému na trovy konania sa považujú rozhodnutie súdu prvej inštancie a rozhodnutie odvolacieho súdu. Rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 31.12.2019, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 13.01.2020, je uznesením o matematickom výpočte konkrétnej výšky (sumy) trov konania oprávneného. Predmetné uznesenie nepojednáva o oprávnenosti nároku oprávneného na trovy konania, nakoľko o takomto nároku už bolo rozhodnuté tak, že oprávnený má nárok na trovy konania v rozsahu 100%.

8/ Rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo 109/2018, na ktoré sa vyšší súdny úradník v napadnutom uznesení odvoláva, je neaplikovateľné na daný skutkový stav v dôsledku zmeny procesnej právnej úpravy a odlišnosti skutkových a právnych okolností. Vyplývajúc zo staršej právnej úpravy mohol podľa OSP nastať prípad, že o samotnom nároku na náhradu trov konania rozhodovali súdy až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, a to samostatným uznesením. Pohľadávky z titulu nároku na trovy konania mohli preto v čase účinnosti OSP priznané súdom aj neskôr ako sa konanie vo veci samej skončilo bez toho, aby bolo rozhodnuté o nárokoch účastníkov na trovy konania. Naopak, podľa § 262 ods. 1 CSP rozhoduje o nároku na náhradu trov konania automaticky a bez návrhu vždy súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

9/ Pohľadávka oprávneného vrátane jej príslušenstva je oddĺžením nedotknutou pohľadávkou. Predmetom oprávneným podaného návrhu na vykonanie exekúcie je nárok oprávneného na trovy konania, ktoré oprávnenému vznikli počas právoplatne skončeného civilného sporového konania pred súdom prvej a druhej inštancie o náhradu škody, ktorú oprávnenému spôsobil povinný svojím konaním ako zamestnanec. Ako už bolo judikované, teda z dôvodu, že sa jednalo o pracovnoprávny spor, považuje sa takáto pohľadávka oprávneného za nedotknutú v zmysle § 166c ods. 1 písm. f) ZoKR a preto rozhodnutie o oddĺžení povinného nemá vplyv na vymáhanie takejto pohľadávky vrátane príslušenstva k nedotknutej pohľadáвке. Za príslušenstvo pohľadávky pritom § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka považuje aj trovy konania. Ustanovenie § 166c ods. 1 písm. f) ZoKR za nedotknutú pohľadávku považuje aj pracovnoprávne pohľadávky voči dlžníkovi. Oprávnený súhlasil s právnym záverom súdu (bod 14

napadnutého uznesenia), že tam kde to ZoKR nevyučuje, veriteľ nedotknutej pohľadávky má právo aj na príslušenstvo k pohľadávke bez akýchkoľvek obmedzení. Toto len potvrdzuje vyššie vymedzenú argumentáciu, kedy oprávnený je veriteľom príslušenstva oddĺžením nedotknutej pohľadávky, a má teda toto právo bez ohľadu na oddĺženie a vyhlásený konkurz na majetok povinného. Preto ak pohľadávka (vrátane trov konania), ktoré vznikli z titulu judikovaného nároku na náhradu škody vyplývajúceho z pracovnoprávných nárokov, nemožno ju sankcionovať formou vylúčenia z uspokojenia. Nakoľko vymáhaný nárok má pôvod v pracovnoprávnom vzťahu medzi oprávneným a povinným, považuje sa takáto pohľadávka vrátane príslušenstva (trov konania) za nedotknutú v zmysle § 166c ods. 1 písm. f) ZoKR a preto ZoKR teda nebráni exekučnému súdu vydať poverenie na vykonanie exekúcie v časti trov konania.

10/ K sťažnosti na dôkaz priložil návrh na vydanie platobného rozkazu zo dňa 07.04.2014, rozhodnutie Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 09.01.2017, sp. zn. 12Cpr/2/2014, rozhodnutie Krajského súdu v Trnave zo dňa 30.01.2018, sp. zn. 26CoPr/6/2017, doložku právoplatnosti a vykonateľnosti súdu prvej (viď. „klasickú“ doložku na dôkaze č. 2) a druhej inštancie, upovedomenie o zastavení exekúcie zo dňa 20.08.2019, námietky voči upovedomenou o zastavení exekúcie a výzve na úhradu trov exekúcie vydanému súdnym exekútorom zo dňa 20.08.2019, uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 23.09.2019 o zrušení upovedomenia súdneho exekútora o zastavení exekúcie zo dňa 20.08.2019, doložku právoplatnosti Uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 23.09.2019, uznesenie vyššieho súdneho úradníka o trovách konania zo dňa 31.12.2019, doložku právoplatnosti a vykonateľnosti uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 23.09.2019.

11/ Na základe vyššie uvedeného je zrejmé, že v predmetnom prípade neboli naplnené dôvody na zamietnutie návrhu na začatie exekúcie, nakoľko sa nejedná o nevymáhateľnú pohľadávku, ale o príslušenstvo k oddĺžením (povinného) nedotknutej pohľadávke, na ktorého vymáhanie vznikol oprávnenému nárok pred samotným oddĺžením povinného a vyhlásením konkurzu na majetok povinného. Exekučný súd mal udeliť poverenie na vykonanie exekúcie, nakoľko boli splnené podmienky na vydanie takéhoto poverenia. Exekučný súd postupoval nesprávne, keď návrh oprávneného na vykonanie exekúcie zamietol podľa § 53 ods. 3 písm. b) Exekučného poriadku. Vychádzajúc z už uvedeného navrhol, aby súd vydal uznesenie, ktorým napadnuté rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka v celom rozsahu zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie.

12/ Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

13/ Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

14/ Podľa § 239 ods. 1, 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

15/ Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

16/ Podľa § 250 ods. 2 CSP ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

17/ Podľa § 166a ZoKR ak tento zákon neustanovuje inak (§ 166b a 166c), len v konkurze alebo splátkovom kalendárom môžu byť uspokojené tieto pohľadávky: a) pohľadávka, ktorá vznikla pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz alebo poskytnutá ochrana pred veriteľmi (ďalej len "rozhodujúci deň"), b) budúca pohľadávka ručiteľa, spoludlžníka alebo inej osoby, ktorej vznikne pohľadávka voči dlžníkovi, ak bude za neho plniť záväzok, ktorý vznikol pred rozhodujúcim dňom, c) pohľadávka, ktorá vznikne v súvislosti s vypovedaním zmluvy alebo odstúpením od zmluvy (§ 167d), ak ide o zmluvu uzatvorenú pred vyhlásením konkurzu.

18/ Podľa § 166b ods. 1 písm. b) a f) ZoKR za nevymáhateľné voči dlžníkovi v prípade oddĺženia sa považuje príslušenstvo pohľadávky, na ktoré vznikol nárok v rozhodujúci deň a po rozhodujúcom dni;

to neplatí pre pohľadávku z úveru na bývanie, ibaže bola prihlásená do konkurzu; trovy účastníkov konania, ktoré im vznikli v súvislosti s účasťou v konkurznom konaní alebo v konaní o určení splátkového kalendára.

19/ Podľa § 166c písm. f) ZoKR oddĺžením sú nedotknuté pracovnoprávne nároky voči dlžníkovi.

20/ Podľa § 167f ods. 1, 2 ZoKR na majetok podliehajúci konkurzu nemožno počas konkurzu začať ani viesť exekučné konanie alebo obdobné vykonávacie konanie. Ak bol vyhlásený konkurz, ide o dôvod, aby sa bez zbytočného odkladu rozhodlo o zastavení konania, v ktorom sa vymáha pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze alebo sa považuje za nevymáhateľnú.

21/ Podľa § 167h ods. 1 ZoKR konkurzu podlieha majetok, ktorý patril dlžníkovi ku dňu vyhlásenia konkurzu. Konkurzu podlieha tiež výťažok získaný správou a speňažením takéhoto majetku.

22/ Po preskúmaní sťažnosti voči uzneseniu vyššieho súdneho úradníka sudca sudca vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a dospel k záveru, že sťažnosť oprávneného je dôvodná.

23/ Exekučný súd už v štádiu posudzovania splnenia zákonných predpokladov na poverenie súdneho exekútora na vykonanie exekúcie sa zaoberá tým, či rozhodnutie (iný titul) uvedené v návrhu na vykonanie exekúcie bolo vydané orgánom, ktorý na to mal právomoc, či je vykonateľné po stránke formálnej a materiálnej, či oprávnený a povinný sú vecne legitimovaní, či je exekúcia navrhovaná v takom rozsahu, ktorý stačí k uspokojeniu oprávneného a či vymáhané právo nie je prekludované. Exekučný súd je povinný návrh na vykonanie exekúcie zamietnuť, ak už pri postupe podľa § 53 ods. 1 Exekučného poriadku vyjde najavo existencia relevantnej okolnosti, so zreteľom na ktorú je nútený výkon rozhodnutia neprípustný. Medzi dôvody, pre ktoré sú návrh na vykonanie exekúcie zamietne podľa § 53 ods. 3 písm. b) Exekučného poriadku patria dôvody, pre ktoré by exekúcia musela byť zastavená, pričom dôvody zastavenia exekúcie sú ďalej upravené v § 61k ods. 1 a § 61n Exekučného poriadku.

24/ Dôvodom zamietnutia návrhu na vykonanie exekúcie voči povinnému bol konkurz vyhlásený na jeho majetok uznesením Okresného súdu Trnava sp. zn. 36OdK/270/2019 zverejnené v Obchodnom vestníku č. 160/2019 dňa 20.08.2019 a posúdenie nároku oprávneného ako nevymáhateľného v zmysle § 166b ods. 1 písm. b) ZoKR. Vyšší súdny úradník pri zamietnutí návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie, ktorým sa domáhal vymoženía príslušenstva pohľadávky - trov základného konania, za podstatnú skutočnosť považoval to, že aj keď pohľadávka oprávneného vznikla z titulu pracovnoprávneho nároku voči dlžníkovi a je podľa § 166c ZoKR oddĺžením nedotknutou, v posudzovanej veci bolo predmetom exekučného konania jej príslušenstvo (trovy základného konania). Na príslušenstvo pohľadávky, ktoré nie je explicitne uvedené popri nárokoch (pohľadávkach) vymenovaných v ustanovení § 166c ZoKR (medzi také patria aj pracovnoprávne nároky) potom aplikoval ustanovenie § 166b ods. 1 písm. b) ZoKR, teda že príslušenstvo pohľadávky, na ktoré vznikol nárok v rozhodujúci deň a po rozhodujúcom dni, sa podľa uvedeného považuje za nevymáhateľné voči dlžníkovi. Oprávnený v sťažnosti však v prípade výkladu ustanovenia § 166c ZoKR mal za to, že tam kde to zákon nevyklučuje, má nárok aj na príslušenstvo oddĺžením nedotknutej pohľadávky a za nesprávne považoval aj posúdenie pohľadávky na trovy (základného) konania ako novej pohľadávky, vzniknutej po rozhodujúcom dni.

25/ Sudca sa nestotožnil s názorom oprávneného, že nárok (pohľadávka na trovy základného konania) vymáhaný v tomto konaní vznikol pred vyhlásením konkurzu na majetok povinného (pred rozhodujúcim dňom, t.j. pred kalendárnym mesiacom od 21.08.2019). Nárok na náhradu trov konania má základ v procesnom práve a vzniká až na základe právoplatného rozhodnutia súdu, ktoré má v tomto smere konštitutívnu povahu (viď napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4Cdo 12/2006). Rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda, sp. zn. 12Cpr/2/2014 zo dňa 09.01.2017 súd priznal oprávnenému (žalobcovi) voči povinnému (žalovanému) nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v plnej výške, t. j. v rozsahu 100%. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd v konaní vedenom pod sp. zn. 26CoPr/6/2017 rozhodol dňa 30.01.2018 tak, že priznal oprávnenému (žalobcovi) voči povinnému (žalovanému) nárok na náhradu 100% trov odvolacieho konania. Právoplatnosťou uvedených rozhodnutí bolo rozhodnuté o základe nároku oprávneného na trovy základného konania. Na podklade takého rozhodnutia však nemožno viesť exekúciu, pretože bez určenia konkrétnej výšky priznaných trov, teda presného určenia povinnosti na plnenie, ho nie je možné považovať za materiálne

vykonateľný exekučný titul. Až rozhodnutím Okresného súdu Dunajská Streda, č.k. 12Cpr/2/2014 - 476, zo dňa 31.12.2019 o výške trov, bolo možné po nadobudnutí jeho právoplatnosti a vykonateľnosti (13.01.2020) ho považovať za riadny exekučný titul podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku, keďže z neho vyplývalo komu bolo priznané právo a uložená povinnosť na plnenie, ako aj výška takého plnenia. Preto možno uzavrieť, že pohľadávka predstavujúca trovy základného konania, vznikla až právoplatnosťou rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka Okresného súdu Dunajská Streda, č.k. 12Cpr/2/2014 - 476 zo dňa 31.12.2019 a až po rozhodujúcom dni podľa § 166a ZoKR, keďže konkurz na majetok povinného bol vyhlásený už dňa 21.08.2019.

26/ Súhlasiť možno i s názorom, že tam kde to zákon (ZoKR) nevyklučuje, má veriteľ nedotknutej pohľadávky právo aj na jej príslušenstvo. Vyšším súdnym úradníkom aplikované ustanovenie § 166b ods. 1 písm. b/ ZoKR, však nemožno považovať za také ustanovenie, ktoré by vylučovalo nárok oprávneného na vymáhanie trov priznaných v konaní o pracovnoprávnom nároku. Za nevymáhateľné voči dlžníkovi sa v prípade oddĺženia podľa citovaného ustanovenia považuje príslušenstvom pohľadávky, na ktoré vznikol nárok v rozhodujúci deň a po rozhodujúcom dni; to neplatí pre pohľadávku z úveru na bývanie, ibaže bola prihlásená do konkurzu. V ustanovení § 166b je však ešte ďalšie ustanovenie pod písm. f/ týkajúce sa trov konania (v súvislosti s účasťou v konkurznom konaní alebo v konaní o určení splátkového kalendára). Medzi príslušenstvo pohľadávky patria podľa § 121 ods. 3 OZ aj trovy konania, avšak tieto sa nezaraďujú do príslušenstva pohľadávky, ktoré je uvedené v písm. a) a b), pretože majú osobitnú právnu úpravu v písm. f). Ustanovenie § 166b ods. 1 písm. f) ZoKR považuje za nevymáhateľné trovy účastníkov konania, ktoré im vznikli v súvislosti s účasťou v konkurznom konaní alebo v konaní o určení splátkového kalendára. Nevymáhateľné však nie sú tie trovy konaní, ktoré súvisia s konkurzným konaním alebo s konaním o určení splátkového kalendára, ani trovy iných konaní. Ustanovenie ods. 1 písm. f) je špeciálnou úpravou ohľadne trov konania, ktorá má prednosť pred všeobecnou úpravou príslušenstva pohľadávky v písm. a) a b), pretože inak by právna úprava v písm. f) bola zbytočná. Zákon v písm. f) za nevymáhateľné prehlasuje len tie trovy účastníkov konania, ktoré im vznikli v súvislosti s účasťou v konkurznom konaní a v konaní o určení splátkového kalendára. V prípade, ak by zákon neobsahoval úpravu trov konania v písm. f), tieto trovy ako „nové“ príslušenstvo by boli vylúčenou pohľadávkou podľa písmena b). Uvedené trovy môžu totiž vzniknúť až po rozhodnutí o vyhlásení konkurzu alebo určení splátkového kalendára (in: Ďurica, M.: Zákon o konkurze a reštrukturalizácii. Komentár. 3. Vydanie, C.H.BECK, str. 1118-1119). Vzhľadom na uvedené sudca nepovažoval nárok oprávneného na náhradu trov základného konania, ktoré vznikli po oddĺžení povinného formou konkurzu, za nevymáhateľnú pohľadávkou, pretože nespadá pod ustanovenie § 166b ods. 1 písm. b/ ani f/ ZoKR.

27/ Za dôvod, pre ktorý by mal byť návrh na vykonanie exekúcie zamietnutý sudca nepovažoval ani prebiehajúci konkurz na majetok povinného. Zastavenie exekučného konania podľa § 167f ods. 1 ZoKR prichádza do úvahy v tých exekučných konaniach, v ktorých sa vymáha pohľadávka, ktorá sa môže uspokojiť len v konkurze (§166a) alebo sa v dôsledku vyhlásenia oddĺžovacieho konkurzu stala nevymáhateľnou (§166b). Keďže táto pohľadávka oprávneného vznikla po rozhodnom dni, oprávnenému nevznikla objektívne povinnosť prihlásiť si ju do konkurzu a nestala sa ani nevymáhateľnou, a to už vyššie uvedených dôvodov. Zároveň platí, že do konkurznej podstaty podľa ustanovenia § 167h ZoKR nespadá celý majetok povinného, ale len majetok, ktorý patril dlžníkovi ku dňu vyhlásenia konkurzu, výťažok získaný správou a speňažením takéhoto majetku, ďalej majetok, ktorý nadobudol dlžník po vyhlásení konkurzu v dôsledku splnenia povinností správcom po vyhlásení konkurzu v prípadoch podľa § 45a a majetok dlžníka, na ktorom viaznu zabezpečovacie práva, ak to ustanovuje tento zákon (§ 167k). Preto na majetok, ktorý povinný nadobudol po vyhlásení konkurzu a nepatrí do žiadnej z vyššie uvedených kategórií, ani o majetok vymedzený v ustanovení § 167h ods. 4 ZoKR (nepostihnuteľná hodnota obydlija dlžníka a majetok dlžníka, ktorý nemožno postihnúť v exekúcii), možno viesť exekúciu, pričom zisťovanie z ktorého majetku povinného možno pohľadávkou oprávnenej v exekúcii uspokojiť, už bude realizovať súdny exekútor pri ním zvolenom spôsobe výkonu exekúcie.

28/ Na základe uvedeného tak možno uzavrieť, že pohľadávka oprávneného vznikla po rozhodnom dni v zmysle ustanovenia 166a ZoKR, pričom ju vyšší súdny úradník nesprávne posúdil podľa ustanovenia § 166b ods. 1 písm. b) ZoKR ako nevymáhateľnú. Sudca preto na základe dôvodne podanej sťažnosti oprávneného uznesenie vydané vyšším súdnym úradníkom, sp. zn. 31Ek/589/2020 zo dňa 07.04.2020, podľa ustanovenia § 250 ods. 2 CSP zrušil. Po právoplatnosti tohto rozhodnutia vyšší súdny úradník

bude opätovne posudzovať návrh oprávneného, pričom je viazaný názorom sudcu vyjadreným v tomto uznesení.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).